صلوات بر نبی اکرم صلّی الله علیه و آله و سلّم، علّت کامل بهشت

«یدخلون الجنه»؛ با این شهادتان وارد بهشت می‌شوند. «وبالصلاة یانلون الرحمة»؛ حالا که وارد بهشت شدند، حالا صحبت درجات بهشت می‌شود. «الرحمة» در اینجا همان رحمت خاصه رحیمیه‌ای است که افراد مختلف در بهشت دارند.

شاگرد: صلات، به‌معنای عمل جوارحی خاص نیست؟

استاد: خیر؛ چون در نبالش می‌گویند: «فأكثروا من الصلاة علی نبيكم»، منظور نماز نیست.

پس فعلاً ما از عبارت این را می‌فهمیم. اگر معنای دیگری از عبارت به ذهن شریف شما می‌آید، بفرمایید.

شاگرد: رحمت، درجه‌ای بالاتر از اصل دخول به بهشت است؟

استاد: بله؛ یک رحمت رحمانیه هست که در برخی از جاها به اصل الوجود تعبیر می‌کنند. کسی هم که در جهنم است، مخلوق خداوند هست. از مخلوق خداوند بودن که خارج نشده است. اصل فیض وجود را دارد. ولو در جهنم است. این بسط رحمت رحمانیه به‌معنای اصل افاضه‌ی وجود است؛ هدیه‌ی بسیطه‌ی اشیاء که در همه جا هست. اما رحمت رحیمیه، یعنی آن رحمت خاصه‌ای که کامل است. لبس بعد اللبس است. هدیه‌ی مرکبه‌ای است که کامل روی اصل وجود آن می‌آید. اینجا است که شروع می‌شود: «وبالصلاة یانلون الرحمة». لذا می‌فرمایند: «فاکثروا بالصلاة». یعنی این از آنهایی است که مدام بالا می‌رود. «فاکثروا» تا بالاتر بروید. «بشهادتان» اصل دخول به جنت است. با شهادتان رسیدید. اما اگر می‌خواهید بالا بروید، باید «اکثروا من الصلاة» داشته باشید. شبیه همان روایت «اقرأ و ارق»[1]. من مکرر عرض کرده‌ام. به ذهنم می‌رسد که یکی از بالاترین احادیث انسان‌شناسی و معرفت‌شناسی، این حدیثی است که در کتب شیعه و سنی آمده است. در کافی شریف و کتب دیگر هست. خیلی عجیب است. هم قرآن‌شناسی است و هم انسان‌شناسی است.

---

[1]. شیخ کلینی، الکافی (چاپ اسلامیه)، ج ۲، ص ۶۰۶.

بازبینی #3
ایجاد شده 15 فوریه 2024 08:46:16 توسط ... .
به روزرسانی شده 15 فوریه 2024 12:15:23 توسط ... .